

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

สังขารหลวงตาอ่อนมากแล้ว

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๙ บาท ๒๙ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๐๓ ดอลลาร์ เงินสดมากมาย อยู่วันหนึ่งๆ มากอยู่มาก แต่มันสู้ประตูออกไม่ได้ ประตูออกนี้ไหลพุ่งเลย ประตูเข้าไหลเอื่อย ประตูออกนี้ไหลพุ่งๆ รอบด้านความจำเป็นของสิ่งก่อสร้างทั่วประเทศไทย นี่ที่สำคัญมากนะ เวลานี้ตึกดูเหมือน ๕ หลังแล้ว ไม่ใช่เล่นๆ นะ กำลังเริ่ม แล้วเครื่องมือแพทย์อะไรที่ขอมมา กำลังตกมาเรื่อยๆ ด้วยกัน ส่วนใหญ่ก็พวกตึก ส่วนย่อยก็เครื่องมือแพทย์ตกมาเรื่อยๆ คำว่าตกมาก็คือเครื่องมือมาถึงโรงพยาบาล ทางโรงพยาบาลตรวจคุณภาพเรียบร้อย แล้วส่งบิลเข้ามาทางวัด ทางวัดก็จ่ายไปเลยๆ โดยไม่ต้องเข้าไปดูเครื่องมือเพราะเรารู้หมดไม่ได้ หมอว่าสมบูรณ์แล้วก็ให้ส่งบิลเข้ามา ถ้าเครื่องมือยังไม่สมบูรณ์เมื่อไรแล้วอย่าด่วนส่งบิลเข้ามา คือเราจะไม่เข้าไปดูเครื่องมือ เพราะเรารู้หมดไม่ได้ ให้หมอเป็นผู้รับรองคุณภาพของเครื่องมือ ว่าสมบูรณ์แล้วส่งบิลเข้ามา เราก็จ่ายเลย จ่ายนี้ไปตามบริษัทนะ ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวกับโรงพยาบาลอีก จ่ายไปตามบริษัท เครื่องมือเหล่านี้ส่งมาจากบริษัทใด ๆ ก็จะมาบอกมาในนั้นเสร็จ เราก็จ่ายไปถึงบริษัทนั้นๆ เลย อย่างนี้เรื่อย

ได้เห็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา เรียกว่าช่วยบ้านช่วยเมืองช่วยชาติช่วยอย่างนี้เอง ช่วยชาติคือส่วนรวม หัวใจของชาติก็ได้แก่ทองคำ ดอลลาร์เข้าสู่คลังหลวง ช่วยบ้านช่วยเมืองก็อย่างที่ว่านี้ ปลุกปั้นสร้างนี้ เมื่อวันงานนี้ก็มาได้พบกับเจ้าของที่เขาที่อำเภอศรีเชียงใหม่ ได้พูดกันสองสามคำ บอกว่าทางโน้นกำลังปักเขตปักอะไรๆ เราบอกปักเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ทางโรงพยาบาลมาหาเรานะ คือต้องการความแน่นอน แล้วเราก็จ่ายเงินทางนี้ก็อาจจะถึง ๔ ไร่ก็ได้ ที่โรงพยาบาลศรีเชียงใหม่

คือเราไปวันนั้น โรงพยาบาลนี้เรายังไม่เคยเข้า ทางโรงพยาบาลมาติดต่อเอาสิ่งนั้น สิ่งนี้ ขอสิ่งนั้นสิ่งนี้เรื่อย เครื่องมืออย่างอื่นเราก็ให้ แต่ตัวของเรายังไม่เคยเข้า วันนั้นตั้งหน้าไปที่เดียวเลย พอฉันเสร็จแล้วให้เขาเตรียมของใส่รถเสร็จแล้วก็บอกว่า เราจะไปศรีเชียงใหม่ เท่านั้นก็ไปเลย พุง นี้ละมันถึงขบขันดี พอรอดเข้าไปถึงหน้าตึกเขา เขาก็วิ่งไล่ล้อรับคนไข้ จะเอาคนไข้ออกจากรถ เห็นรถเราเข้าไป เพราะเขาเคยเห็น ถ้ารถเข้าอย่างนั้นแล้วต้องมีคนไข้มานะ พอรอดเราไปจอดปั๊บ เขาก็ใส่รถเข้ามาหา นี้ไม่มีคนไข้ เราบอกอย่างนั้น

นะ มีแต่ของ ให้เปิดนี้เอาของลง ใส่ในนี้แทนคนใช้นะ พอว่าอย่างนั้น คือเขาก็ไม่รู้อะไรกับเราเลย เรามีแต่สั่ง บอกให้เขาชนของในรถนี้ลงใส่รถเข็น เราพูดขบขันก็คือรถนี้ไม่มีคนใช้ บอกให้เขาของนี้ปั่นเราก้ไปเลยที่นี้นะ นี่ที่สำคัญนะ พอลงรถเราก้เข้าห้องนั้นห้องนี้ เขาวิ่งตาม เพราะส่วนมากเขาจะไม่เคยเห็นเรา เราเข้าห้องนั้นห้องนี้เขาก็วิ่งตามๆ จนกระทั่งทราบถึงหมอ หมอก้วิ่งตาม เราก้เข้าทุกห้องๆ ที่สำคัญๆ ตั้งแต่ห้องเอกซเรย์ไปเรื่อยๆ เพราะตั้งใจจะช่วย เพราะฉะนั้นไปจึงเข้าทันทีเลย จากนั้นก็เข้าไปทางเขตของโรงพยาบาล ดูนันแคบนิดเดียว อู๊ย ยังไงกันนี้ พอตีหมอบไปทันเราก้เลยคุยกับหมอ ว่าที่โรงพยาบาลนี้เนื้อที่เท่าไร ว่า ๙ ไร่ โอ๊ย เล็กเกินไป เพราะอำเภอนี้เป็นอำเภอที่ใหญ่พอสมควรเสมอกับอำเภอทั้งหลาย ซึ่งเขามีโรงพยาบาลเนื้อที่กว้างกว่าโรงพยาบาลนี้อยู่มาก เราก้บอกว่าแคบเกินไป เลยถามเดี๋ยวนั้นเลย ที่นี้เขาจะขายอยู่ไหม เขาจะขายอยู่ ว่าจั้น เออ พอมีทางถ้าเขาจะขาย ถ้าเขาปิดตันเขาบอกไม่ขายนี้ไม่มีความหมายแหละ ถ้าจั้นไปเชิญเจ้าของที่เขามาหาเราที่โรงพยาบาลนี้เดี๋ยวนี้อยู่เลย จะเอารถโรงพยาบาลไปรับเขามากก็ได้

เขาก้ไปเลย มาก้เข้ากันได้ปั้งเลย มันเป็นลูกศิษย์ ที่เราไม่รู้ว่าเป็นเจ้าของซีเจ้าของเราเคยเข้าไปบ้านเขาแล้ว เขานิมนต์เข้าไปบ้านเขาหนหนึ่ง ในอำเภอทำบอดูเหมือนมีบ้านเดียวที่เราเข้า พอไพล่หน้ามาเป็นลูกศิษย์คนนี้ อ้าว ก็พอดีแล้วนี้ ลูกศิษย์กับอาจารย์มาเจอกันแล้ววันนี้ ตั้งใจมาหามวมงคลแก่อำเภอศรีเชียงใหม่ของเรา เราทั้งสองนี้เป็นมงคลด้วยกัน นี้ก็ลูกศิษย์ นี้ก็อาจารย์ ต่างคนต่างเป็นมงคลด้วยกันอยู่แล้ว ในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ ที่นี้เราเอามงคลทั้งสองนี้รวมเข้า ให้เป็นมงคลแก่อำเภอ เอาพูดอะไรเข้ามานี้ บอกเลย

อู๊ย เขาดีใจเสียจนตัวสั่น เขาไม่เคยคาดเคยคิด เราก้พูดทันทีเลยเทียว เนื้อที่มีเท่าไรๆ ถาม ว่าเนื้อที่ทั้งหมดมี ๗ ไร่ เขาบอกมีความจำเป็นอยู่ที่ทำสัญญากับพวกทีวี มีเสาไฟฟ้ามีอะไรอยู่ที่เป็นบางส่วนนั้นนะ เราก้เลยบอกให้ตัดเข้ามาเลยเราไม่เอา เอาในจุดที่บริสุทธิ์เต็มๆ ที่ไม่เกี่ยวกับสัญญาอะไรเลย เพราะการตายของเราไม่ได้แน่นอน จะให้เราเกี่ยวกับเรื่องสัญญาเท่านั้นปีเท่านั้นปีไม่ได้ ทำให้เสร็จเสียเลย ถามเขาว่าเนื้อที่ ๓ ไร่หรือที่เต็มๆที่เวลานี้ คิดว่าเป็น ๓ ไร่ ทั้งหมดดูเหมือนจะเป็น ๗ ไร่มัง เลยเอารวบอันเดี๋ยวนั้นเอา ๓ ไร่ก็ ๓ ไร่ จะเอาราคาเท่าไรละ

เราสืบถามเขาแล้วว่าราคาเท่าไรเนื้อที่ไร่หนึ่ง เขาบอกว่าไร่ละประมาณหนึ่งล้าน เพราะมันอยู่ชานตลาดติดกัน เรียกว่าโรงพยาบาลโรงนี้ไม่มีที่ตั้งโรงพยาบาล เลยต้องติด

กับตลาด ไม่ค่อยเหมาะเท่าไรนักแต่มันจำเป็นเพราะที่ไม่มี ก็เลยตกลงกันเดี๋ยวนั้น เอาเท่าไรล่ะ เขาไม่พูดเลยเรื่องราคำราคา ไม่พูด เราก็อให้เลย เอ้า ถ้างั้นในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ ๓ ไร่นี้เราจะให้ ๓ ล้านเลย เขาบอกเขาไม่เอาเขาจะถวายหลวงพ่อ โอ๊ย ไม่เอา ยิ่งไม่เอาใหญ่ถ้าอย่างนั้น เราว่า เราเอา ๓ ล้านมัดเข้าไปเลย ต้องเอาไม่เอาไม่ได้ เราต้องการมหามงคลด้วยกัน ถ้าทางนั้นไม่เอาแล้วก็มันจะเสียมงคลของอาจารย์ ของหลวงตาที่มา ให้ได้มงคลทั้งสอง ทางนั้นขาย ทางนี้ซื้อ ทางนั้นให้ ทางนี้รับ พอกัน ให้ ๓ ล้านไปเลย แกกี้เลยไม่กล้าพูดว่ายังไง เพราะเราให้แบบผูกมัดเข้าไปเลย

นี่ลองดูที่ก่อน ถ้าหากว่าที่ขยายออกไปอีกกว่า ๓ ไร่แล้ว เราก้จะเพิ่มตามจำนวนเข้าไป พูดกันสองสามคำ พบกันไม่นานนะ ไม่ได้พูดมาก นี่ละที่ว่าช่วยโลกช่วยบ้านช่วยเมือง เงินสดของเราที่ออกบ้างออกอย่างนี้ละ ท่านทั้งหลายดูเอา ออกทางนั้นออกทางนี้ จนไม่ทัน บางครั้งติดหนี้เขา ส่วนมากติดหนี้มีแต่โรงพยาบาล ทางอื่นไม่ติด คือก่อนที่เราจะทำอะไรๆ สร้างอะไรๆ เราต้องคำนวณเสียก่อนเรียบริ้ยแน่ใจแล้วก็ลงทำปั๊บแล้วแน่เลย ถ้าลงขันทำแล้วแน่เลย แต่ที่ติดหนี้เขาคือว่า เข้าไปโรงพยาบาลนี้ เครื่องมือแพทย์ที่มีความจำเป็นต่อคนไข้จำนวนมากต่อเครื่องมืออันเดียว แต่ละอันๆ เมื่อเครื่องมือแพทย์ชนิดนั้นๆ ไม่มีกับคนไข้ แล้วเป็นเครื่องมือที่จำเป็นกับคนไข้อยู่ด้วยแล้วให้เลย นี่ละที่ว่าเวลานี้เราก้ไม่มีเงิน มีไม่มีข้างมัน เอาเลย นี่ละติดหนี้เนี่ย ให้สั่งมาเลย บอกเลย เราติดเองติดหนี้เขา ให้เขาสั่งเลย เป็นอย่างนี้เรื่อย ถ้าลงติดหนี้เกี่ยวกับโรงพยาบาลติดเรื่อยละติดหนี้

คือมันไม่ทันจริงๆ นะเงิน มากน้อยไหลเข้ามารอบด้านตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเงินนี้จึงไม่ได้เข้าคลังหลวง ก็คิดดูซิเงินตั้งพันตั้งหมื่นล้าน ไม่ใช่บ่อยๆ นะ แล้วเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเพียง ๑,๑๑๒ ล้านเท่านั้น นอกนั้นออกหมดเลย จึงไม่ได้เข้าส่วนเงินสดสำหรับทองคำ ดอลลาร์ นี่ร้อยทั้งร้อยตลอดมา ไม่ได้รั่วไหลไปไหนเลยเข้าฝั่งๆ

เราก้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในปี ๔๖ นี้จะให้งานช่วยชาติของเรา พร้อมกับพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศ ให้พากันยกทองคำเราให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน เวลานี้ได้ ๖ ตันกว่าแล้ว ขาดอยู่ ๓ ตันกว่า ให้พากันพยายามยกชาติไทยของเรา น้ำหนักทองคำ ๓ ตันกว่ากับน้ำหนักแห่งคุณค่าของชาติไทยเราต่างกันอย่างไรบ้าง ให้เอานี้มาเทียบนะ พี่น้องทั้งหลายให้เอานี้เทียบ น้ำหนักทองคำเพียง ๓ ตันกว่า แต่น้ำหนักของคนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนนี่ต่างกันยังไงบ้าง ให้เราพิจารณาเรื่องนี้ให้มากนะ เพียง ๓ ตันไม่พอที่ชาติไทยของเราจะให้ให้จนหมดได้ไม่สงสัยเลย เพราะน้ำหนักต่างกันมาก นี่ก็ช่วยชาติไทยเรา สมบัติที่เราส่งเข้าสู่คลังหลวงนี้เพื่อยกชาติไทยของเราทั้งนั้น ไม่ได้เพื่อความล่มจมไปไหนเลย ให้เราคิดแง่

ที่นี้คุณค่าสมบัติของเราแต่ละท่าน ๆ ๖๒ ล้านคนมีคุณค่ามีน้ำหนักขนาดไหน กับ ทองคำเพียง ๓ ตันกว่านี้ได้วางนั้นเลย ขาดสะប់ไปเลย นี่ละให้คิดอย่างนั้น เรื่องอะไร ๆ ต้องให้มีเหตุผลทุกอย่าง ถ้ามีเหตุผลแล้วก็ผ่านไปได้เลย ๆ อันนี้เรียกว่าเหตุผลของชาติไทยเราที่ช่วยชาติตัวเองต้องเป็นอย่างนั้น ทองคำเพียง ๓ ตันกว่ากับคนไทย ๖๒ ล้านคน จะยกทองคำเพียงเท่านี้ไม่ได้ไม่มี เมืองไทยนี้ไม่มี บอกอย่างนั้นเลย ต้องมีอย่างเดียวเท่านั้น เอาให้ได้ในจุดนี้ ในคราวนี้หลวงตากี้ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายมาได้ ๕ ปี กว่าแล้วหนักมาก สังขารร่างกายอ่อนลงทุกวัน ๆ เป็นแต่เพียงว่าจิตใจไม่อ่อน จิตใจยังเด็ดเพราะจิตใจไม่มีวิัยตายไม่เป็นด้วย สังขารร่างกายตายจากส่วนผสมก็ลงไปสู่ธาตุเดิมของเขา ดิน น้ำ ลม ไฟ ส่วนจิตใจนี้ก็มีชีวิต ความชั่ว หนุนกันไป กดกันลง ถ้าเป็นความชั่วอยู่ภายในใจก็กดลง เป็นความดีหนุนขึ้น ไม่ตายจิตดวงนี้ บุญกุศลและบาปอะไรก็หนุนอยู่ในจิตใจ แทรกอยู่ในจิตใจ จึงว่าใจนี้ไม่ตาย

สำหรับร่างกายเราอ่อนลงทุกวัน ๆ ไม่ได้แข็งแรงอะไรเลย เป็นแต่เพียงว่าจิตใจแข็งแรงตลอดเวลา จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า ยังใจขอให้เสร็จในปี ๒๕๔๖ หนึ่งงานช่วยชาติของเรา เป็น ๕ ปีกว่าแล้วนะ จะทนต่อไปไม่ได้แล้ว สังขาร หลวงตาอ่อนมากแล้วเวลานี้ การเทศนาว่าการหลงหน้าหลงหลังแล้วเดี๋ยวนี้ พูดทวนไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว จึงรีบเร่งให้ทันการ ส่วนดอลลาร์ ๑๐ ล้านนั้นเราไม่วิตกพิจารณาเวลานี้ก็จวนจะถึง ๘ ล้านแล้ว แน่ใจอยู่แล้ว

ส่วนทองคำแนใจเป็นอันดับ ๒ แต่รวมลงแล้วต้องแนใจด้วยกันทั้งสอง ที่เราได้กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว คือ ทองคำต้องน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ต้อง ๑๐ ล้านขาดไม่ได้เลย อันนี้ได้ประกาศแล้วขึ้นเวที ถ้างดได้ขึ้นเวทีแล้วต้องโบกมือเท่านั้น ให้ถอยไม่มีให้พี่น้องทั้งหลายพากันทราบไว้นะ หลวงตานี้เอาจริงเอาจังมากทุกอย่าง ถ้างดได้ตัดสินใจลงไปด้วยเหตุผลพิจารณาเรียบร้อยแล้วพุ่งเลยเทียว ไม่มีอะไรมาขวางหน้าได้ ขวางหน้าขาดไปเลย เข้าใจไหม ถ้าเหตุผลยังไม่พร้อมยังไม่ออก เหตุผลพร้อมแล้วนี้ออก อย่างเหตุผลของเราที่ว่า ทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน กับ ดอลลาร์ ๑๐ ล้านนี้พร้อมแล้วนะ เพราะฉะนั้นจึงได้ขึ้นเวที คอขาด ๆ คอหลวงตาบวต้องขาดไปก่อนใคร ให้ถอยไม่มี รอให้คอคนนั้นมาก่อนคอหลวงตาจะไปที่สอง ไม่ คอหลวงตาต้องเป็นที่หนึ่ง เข้าเลยเทียว เพราะได้ขึ้นเวทีแล้ว เราเป็นผู้ประกาศก้องแล้วว่าเรารู้ความจน

การรู้เวลานี้ไม่สู้อะไรรู้ความจน จะยกชาติไทยเราให้พี่น้องขึ้นมา หนาแน่นมั่นคง สงบร่มเย็น ทางภายนอกก็สมบัติเงินทองข้างของก็เข้าสู่คลังหลวง มีความแน่นหนามั่นคง

ทางภายในก็มีจิตใจกับธรรมสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ตั้งแต่วันหลวงตาออกประกาศสอนโลก ได้เป็นเวลา ๕ ปีนี้ สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนไม่มีอึดมีอื่น พุดจริง ๆ เราไม่อึดไม่อื่นใน หัวใจของเรา ที่ใจดวงนี้เป็นธรรมทั้งหมดแล้ว ไม่มีอะไรจะเข้ามาแทรกมาก็ดมาขวางได้ เลย สมควรที่จะพูดหนักเบาอย่างน้อยจะออกเอง ๆ ตลอดไปเลย แล้วแต่ส่วนแง่หนักแง่เบาจะออกมาในแง่ใด ถ้าเหตุผลไม่พอหรือไม่สมควรจะออกดิ่งก็ไม่ออก ถ้าสมควรจะออก มากน้อยจะออกเอง ๆ หรือสมควรที่จะท่อมเลยนี้ผางเลยทันที นี่เรียกว่า ธรรม ธรรมกับใจ เป็นอันเดียวกันแล้วเป็นอย่างนั้น

นี่เราก็ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรเหลือเลยแหละในหัวใจของเรา เคยพูดให้ฟังแล้วจนผู้ฟังอาจเบื่อก็ได้ เราช่วยตัวเองมากก็เด็ดขาดอย่างนี้ อันนั้น เป็นเรื่องลำพังเราคนเดียว เอาอย่างเด็ดขาด ขาดไปเลย พอเป็น ๆ พอตายตายเลย เวลา พัดกับกิเลสไม่มีอภัยกันเลย เอาจนกระทั่งให้กิเลสพังเท่านั้นแหละ กิเลสไม่พังเราต้องพัง ที่จะให้ยกมือไหว้วายอมแล้วไม่มี คอขาดถ้ายังพินตัวขึ้นมาจับคอมาต่อกันได้แล้ว ต่อคอ อีกขึ้นอีกพัดอีก นู่น จะว่าไง นี่ละกำลังใจ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ กำลังใจนี้ไม่ว่าทางดีทาง ชั่วนะ ถ้าไปทางชั่วก็ขาดสะบั้นลงจนรอกเวจ็อย่างไม่มีปัญหาอะไรเลย ถ้าเป็นทางดีก็ผิง เท่านั้นผ่านเลย นี่ละกำลังใจเป็นสำคัญมาก

เวลานี้เราช่วยทั้งตัวของเราช่วยทั้งชาติของเรา ช่วยกำลังใจของเราอีกด้วยศีลด้วย ธรรมเข้ามาหล่อเลี้ยงจิตใจ ตัดสิ่งที่เป็นข้าศึกศัตรูที่มากัดขวางจิตใจของเรา ให้มันจาง ออกไป ๆ ให้ธรรมของเราขึ้นไปข้างหน้า นี่เรียกว่า ธรรมภายในใจ ส่วนภายนอกเราก็ ขวนขวายเข้ามาสู่คลังหลวงของเรา เพื่อความอบอุ่นแห่งชาติไทยของเรา เท่าที่ทราบมา เวลานี้ก็รู้สึกว่ เมืองไทยของเราพินฟูขึ้นผิดหูผิดตาว่างั้นนะ ในวงราชการเองผู้ใหญ่เอง เป็นผู้พูดเอง ว่าพินขึ้นมา เศรษฐกิจต่าง ๆ พินขึ้นมาทุกสิ่งทุกอย่าง เฉพาะอย่างยิ่งคลังหลวง เงินในคลังหลวงของเรานี้พินขึ้นเรื่อย ๆ ผิดคาดผิดหมายนะ ที่มีปัญหาอยู่บ้างก็คือ เรื่องเกี่ยวกับเรื่องไข่ เขาเรียกไข่อะไร ไข่หวัดไข่ตาย อันนี้ละมันตัดทางเดินของการค้าขาย เรื่องสินค้าอะไรต่ออะไรไม่ว่าทางอากาศ ทางน้ำ ทางบก มันตัดอันนี้มีเสียอยู่ตรงนี้เวลานี้ นอกจากนั้นพินกัน ๆ

ก็อย่างนี้แหละต่างคนต่างช่วยชาติ มีความปรารถนาอย่างยิ่งต่อชาติของตนสมกับ ตนรักชาติแล้ว ต่างคนก็ต่างขวนขวายเพื่อชาติของตน ย่อมเจริญรุ่งเรืองขึ้นโดยลำดับ ถ้า ต่างคนต่างกินอุบ ๆ อิบ ๆ อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ อย่างบ้านเมืองของเราไม่ค่อยพินฟูขึ้นได้นี้ก็ เพราะมียักษ์มีผีอยู่ในบ้านในเมือง เป็นผู้ใหญ่ผู้โต ใหญ่เท่าไรยังกินดับกินปอดประชาชน

หนักเข้า ๆ ใครก็พูดไม่ออกบอกไม่ถูกว่านั่นแหละ แต่เป็นมาอย่างนี้ตั้งเดิมจนเป็นนิสัยของ ผีของยักษ์ที่กินบ้านกินเมือง กินตับกินปอดประชาชนราษฎรมาโดยลำดับ ก็เห็นมาเรื่อย ๆ ตั้งรัฐบาลมาก็ครั้งก็ยุคก็สมัย นี่ก็ไม่ใช่คนตายถึงอยู่ในวัดก็ทราบเรื่องภายนอก เรื่องการ บ้านเมือง ตั้งรัฐบาลชุดใด ๆ ขึ้นมารู้ เสียมากเสียน้อยก็รู้ แบบไหนก็รู้ ดีเพียงแค่นั้นก็รู้ ดีขึ้นยังงใจจนกระทั่งปัจจุบัน ดีขึ้นจนกระทั่งประชาชนทั้งหลายทั่วประเทศเขตแดน ผิดหูผิดตา เป็นความยกยอสรรเสริญว่ารัฐบาลชุดเราดี แหม ดีขึ้นมากผิดหูผิดตา อะไรก็เพื่อชาติบ้านเมือง ๆ อะไรไม่ดีตัดออก ๆ

นี่เป็นที่พอใจของประชาชนราษฎร เพราะเขาเสียตับเสียปอดมานานแล้ว นอกจาก พวกเปรตพวกผีตัวใหญ่ ๆ นี่กินตับกินปอดเขาอย่างลึกลับ ๆ จึงเรียกว่า คอรัปชั่น มา เพียมาแพอะไร มันเพียอะไรเพียเข้ามาหาตับหาปอดคนนี่ คอรัปชั่นก็คอรัปชั่นเข้าไปหา ตับหาปอดคน คนเรามันจะเอาตับเอาปอดมาจากไหนมันก็หมดละซิ นี่เมื่อมีผู้ตั้งหน้าตั้ง ตาช่วยชาติบ้านเมือง เห็นแก่ชาติบ้านเมือง หวังจะอุ้มชาติบ้านเมืองจริง ๆ แล้ว ต่างคน ต่างตั้งอกตั้งใจทำตามหน้าที่ของอำนาจของตน ตามทางกฎหมายบ้านเมือง แล้วบ้านเมือง ก็ฟื้นฟูขึ้นโดยลำดับอย่างที่เราเห็นนี้แหละ

เวลานี้ประชาชนทุกหมู่เหล่าแหละ อนุโมทนาสาธุการกับรัฐบาลของเราปัจจุบัน นี้ รู้สึกว่าผิดหูผิดตา บางรายเขาบอกว่าไม่เคยมี ฟังจะมาให้เห็นคราวนี้แหละ ราบรื่น ๆ ประชาชนชื่นใจ นี่ละความรักชาติมันสำคัญอยู่กับความเป็นผู้ใหญ่ นะ ผู้ใหญ่พาจม ๆ ได้ ผู้ใหญ่พาฟื้นฟู ๆ ได้ มันขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่ นี่ก็ผู้ใหญ่พาฟื้นฟูเต็มเม็ดเต็มหน่วย สละเป็นสละตาย นายกฯ ก็มีชีวิต นายกฯ มีปากมีท้อง รัฐบาลผู้ดีทั้งหลายมีปากมี ท้องด้วยกัน ยังอุตสาหะพยายามเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างในส่วนสมบัติของตนออกช่วย ชาติบ้านเมือง เพื่อให้ชาติไทยของเราฟื้นฟูขึ้น ก็ขึ้นมาเป็นลำดับลำดับอย่างที่เรเห็นอยู่เวลา นี้แหละ นี้ฝ่ายโลก

ฝ่ายธรรมเรียกว่า เราไม่มีอะไรแล้วเรา คือเราแบมือตลอด เราไม่มีคำว่ากำ นี้ ฝ่ายธรรมเป็นอย่างนั้น เราพอทุกอย่างแล้วเราไม่เอาอะไร สมบัติเงินทองที่วางตั้งพันตั้ง หมื่นล้านหรือทองคำเท่าไร ดอลลาร์เท่าไรอย่างนี้ก็เหมือนกัน เปิดเผยหมดไม่มีคำว่า รัวไหลแตกซึม เราเป็นผู้นำเองให้เพื่อชาติบ้านเมืองด้วยความเมตตาล้วน ๆ ครอบตลอด มา แล้วไหนมันจะไปเอาได้ลงคอคความเมตตาเหนือแล้ว แล้วอะไรจะไปเอาได้ลงคอ มี ตั้งแต่ว่าหมดแล้วยังจะให้ตลอด ความตระหนี่ถี่เหนียวเราบอกเรายันว่า เราไม่มี มีแต่ ความเมตตาครอบ อำนาจแห่งความเมตตานี้ทำให้เสียสละ มีเท่าไรเป็นหมด หลวงตาจึง

ไม่เคยมีเงินมีทองตามที่ประชาชนทั้งหลายคาดหมาย ว่าหลวงตานี้มีนครพนับถือมาก จตุปัจจัยไทยทานไหลมาเทมา ต้องเป็นมหาเศรษฐี นี่เป็นความคิดของประชาชน แต่ ตรงกันข้ามไม่มีใครจนยิ่งกว่าหลวงตาบัว นั่นเป็นยังงิงฟังซิ บางครั้งถึงขนาดติดหนี้เขาก็มี คนมีเงินมีทองจะไปติดหนี้เขาหาอะไร เพียงเท่านั้นก็ทราบได้แล้ว นี่ละตรงกันข้าม นี่ เพราะอะไร เพราะอำนาจแห่งความเมตตา ความเมตตาทำให้ความชุ่มเย็นแก่สัตว์โลกทั่ว ๆ ไปหมดนะ คำว่า ความเมตตา

ถ้าความตระหนี่ไปไหนตีบตันอันตู่ ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม แม้ตั้งแต่ ครอบครัวผิวเมียยังทะเลาะกัน ผิวจะให้เมียไม่ยอมให้ เมียจะให้ผิวไม่ยอมให้ นี่ละทะเลาะ กันตรงนี้จะนะ สุดท้ายก็เลยทำไม่ได้ เงินทองข้าของมีมากน้อยก็เหลว ๆ ไหล ๆ ไปเสีย หมด นี่อำนาจแห่งความตระหนี่ถี่เหนียวเป็นอย่างนี้ ไปที่ไหนตีบตันอันตู่ แม้ที่สุดไปคบค้า สมาคมกับเพื่อนฝูงก็ไม่มีใครอยากคบ คอยแต่จะกินตบกินปอดเขาด้วยวิธีการต่าง ๆ ด้วย เล่ห์ด้วยเหลี่ยมหลายพันพันคม ไม่ได้ช่องหนึ่งเอาช่องหนึ่ง ๆ นี่คือการตระหนี่มันแสดง ฤทธิ์ของมันออกไปอย่างนี้ จึงไม่ค่อยมีเพื่อนฝูงมากคนตระหนี่ถี่เหนียว

ที่นี้คนมีจิตใจอันกว้างขวางหรือมีเมตตาด้วยแล้ว ไปที่ไหนกว้างขวางหมด แม้แต่ เด็กในโรงรำโรงเรียนก็มีเพื่อนฝูงมากนะ เด็กอัยยาศัยดีและเป็นผู้ใหญ่ ไปที่ไหนใครอยาก คบค้าสมาคมทั้งนั้น เพราะความกว้างขวางย่อมมีการให้ ๆ เป็นพื้นฐานจึงเรียกว่า กว้างขวาง ออกมาจากความสงสารเมตตา นี่ละออกมาจากนี้ ถ้าลงความเมตตาไปที่ไหน แล้วหยิบยื่นไป เอ้า มี ๕ บาท ๑๐ บาท ยื่นให้คนนั้นยื่นให้คนนี้ ยื่นให้คนไหนใครจะเสียใจ ละ ฟังซิ เด็กยื่นเป็นแถวนี้ ไปเอาคนนี้ ๕ บาท ๆ แล้วเด็กเหล่านี้จะยิ้มทั่วหน้ากันไปหมด นี่ ละความเมตตาหยิบยื่นความชื่นชมยินดี ยิ้มแย้มแจ่มใสให้แก่หัวใจโลกที่อยู่ร่วมกัน ผิด กันกับคนตระหนี่ ไปไหนมีแต่คอยจะกินเขา ๆ ใครก็แตกฮือ ๆ ซิ จะว่าไง นี่ละอำนาจแห่ง ความเมตตา อำนาจแห่งการให้มีคุณค่าอย่างนี้ เรามีมากมีน้อยให้มากให้น้อยจะแสดง ความดีอกดีใจแก่ผู้รับไปทั้งนั้น ๆ เราให้ก็ให้ด้วยความพอใจดีใจด้วยความเมตตา ผู้รับก็ รับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ดีไม่ตีจนกระทั่งวันตายไม่ลืมคุณกันนะคนเรา

ยกตัวอย่างใกล้ ๆ อำเภอนี้ละ ไร่ระบุดำเภอละ หากจำได้ชัด เขาจะจ้างเอาไปฆ่าคน ให้พาไปดูตัวคน ไปดูที่ไหนได้คนนั้นเป็นคนที่มิคุณแก่แก่ที่ถูกเขาจ้างให้ไปฆ่านี้ อู๊ย ไม่ได้ ทันทีเลย หันหลังปั๊บไปเลยทีเดียว ถ้าฆ่าคนนี้แล้วต้องไปฆ่าพ่อของผมเสียก่อนถึงจะมาฆ่า คนนี้ลงคอ นี่เขาเลี้ยงเขาดูทุกสิ่งทุกอย่างกับผมมาเท่าไร นี่เห็นไหมละ บุญคุณที่เขาเลี้ยง ดูมาเมตตาสงสารผมมาตลอดคนนี้ ถ้าลงผมฆ่าคนนี้แล้วให้ไปฆ่าพ่อผมเสียก่อน ผมไม่

เอา ไปทันทีหันหลังทันทีเลย นี่ละคุณค่าไม่ลืมคุณค่ากันจนกระทั่งวันตายฟังซิ ให้แล้ว ๆ
ยังไม่แล้ว ถึงเวลาจะตายก็เห็นอย่างนั้นแล้ว เอาคุณนี่เขาไปปิ้งทีเดียวเลย

มีความยิ้มแย้มแจ่มใสมากสำหรับผู้รับไปมากน้อย แม้ที่สุดสุนัขนะ เราเอาอาหาร
ให้เขาดูซิ ดีไม่ดีเขามองดูหน้าเราแล้วเขาดึงกินอาหารก็มี บางตัวที่มันหิวมากมันก็กินปุ๊บ
ๆ อิ่มแล้วมันก็เผ่นเลยตามนิสัยของมัน บางตัวดูคนเสียก่อน บางตัวกินแล้วค่อยดูผู้ให้
นี่คือความดีใจ ดีไม่ดีทางกระดิกขึ้นมา ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยพบกับหมาตัวนี้ เวลาได้กิน
อาหารจากเราแล้วทำไมทางกระดิกได้ นี่กระดิกออกมาจากหัวใจของสัตว์ที่มีความดีอกดี
ใจ ชื่นชมยินดีกับผู้ให้ เข้าใจไหม ตั้งแต่หมาเขายังมีความยินดีกับผู้ให้

นี่ละอำนาจแห่งการให้ทานเสียหายที่ตรงไหนพิจารณาซิ มีคุณค่าทำคุณค่าให้แก่
โลก มีความยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากันเพราะการให้นะ ไม่ใช่เพราะความตระหนี่ ความ
ตระหนี่ไปไหนคับแคบตีบตันหมด ไม่มีอะไรเหลือละคนตระหนี่ถี่เหนียว ตัดหนามกั้นทาง
ตัวเอง ๆ ถ้าคนมีความเมตตาสงสารมีมากมีน้อยให้ตามกำลังอหยาศัยของตน ไปไหนเบิก
กว้างไปหมด ๆ นี่ละผู้ที่มีทานในใจไปที่ไหนไม่อดอยากขาดแคลน แม้เป็นสัตว์ก็ต่างจาก
สัตว์ทั้งหลายเป็นประจำ ๆ ไปทุกภพทุกชาติ นี่ละอำนาจแห่งการให้ทาน นี่พูดถึงเรื่องการ
ให้ทานมาเรื่องไหนบ้าง

โอ้ เราพูดถึงเรื่องที่จะช่วยโลกช่วยสงสารนี้ ไปที่ไหนให้ตลอด นี่พูดจริง ๆ เราไม่ได้
พูดเพื่อโอ้อวดนะ เราพูดตามความจริงที่เราปฏิบัติมา ไปที่ไหนเราก็กทำอย่างนั้น วันหนึ่ง ๆ
ไปที่ไหนถ้าไม่ได้มีอะไรติดรถติดราไป วันนั้นไม่สบายเลยนะ มันหากเป็นอยู่ในใจ ถ้าของ
เต็มรถไปแล้วสบาย ไปเทให้ตรงไหน เทให้เรื่อย นี่เป็นนิสัยอย่างนั้น พอเห็นหลวงตาบัว
ถ้าพูดเป็นเขายกกันตามภาษาของโลกเขาว่า โอ้ เทวดาหลวงตามาแล้วเขาจะว่าอย่างนั้น
เข้าใจไหม เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราไม่เคยมีอะไรติดตัว กระจายออก ๆ แล้วยิ้มแย้มแจ่มใส
ถ้าหากพูดถึงแบบโลกแล้วด้วยการให้ ๆ ไม่ได้มีความเสียอกเสียใจเพราะการให้นะ แล้ว
ผู้รับไปก็มีความยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วหน้ากัน

นี่ละนักทำบุญให้ทาน ไปที่ไหนสร้างโลกให้กว้างขวาง ประสานความดีอกดีใจความ
สามัคคี ความสนิทสนมกันได้ด้วยทานเป็นสำคัญ ไม่ต้องมีชาติชั้นวรรณะ ขอให้เป็นคนดี
ๆ อันนี้ละทานการเสียสละไม่เห็นแก่ตัวเป็นพื้นฐานสำคัญ ไปไหนเบิกกว้างออกไปหมด
ไม่ต้องถามหาชาติชั้นวรรณะกัน คนไหนดีรู้ทันที ๆ คนไหนชั่วก็ไม่ต้องถามหาชาติชั้นวรรณะ
โคตรแซ่ของมันก็เหมือนกันนั่นแหละ เวลาถามก็ถามว่า นี่มีงี้มีก็โคตรมีงี้ชั่วด้วยกันหมดนี้
เหอ จะถามอย่างนั้นถ้าถาม แต่ใครจะถาม ชั่วมันก็รู้ดี ดีมันก็รู้ดี นี่ละวันนี้ได้พูดถึงการช่วย

ชาติให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เอาจริงเอาจังนะพวกเราทั้งหลาย คราวนี้เอาให้ถึงจุดหมาย
ของเรา ชีตเส้นตายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ นี้แหละ เราแน่ใจเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ เวลานี้
เราแน่ใจแล้วเป็นแต่เพียงว่ารอเวลา ใกล้เคียงเท่าไรความแน่ใจจะขยับเข้า ๆ พอถึงขั้นนั้น
ก็แน่ใจว่าตุ้มเลย ๓ ต้นนี้ประหนึ่งว่าน้อยไปกับคนไทยเรา ๖๒ ล้านคนนะ กรุณาพี่น้อง
ทั้งหลายทราบตามที่หลวงตาให้ความไว้วางใจกับพี่น้องทั้งหลายตลอดมานะ เอาละวันนี้
พูดเพียงเท่านั้น

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th